

[Socialministeren]

mulighed for betaling for huslig bistand i hjemmet. Hjælp til medicin kan også ydes efter bistandslovens § 46.

I øvrigt gælder, at patienter, der udskrives fra sygehus til eget hjem, for sygehusvæsenets regning kan beholde eller få udleveret behandlingsredskaber, der er ordineret som led i behandlingen på sygehuset. Denne hjælp ydes efter indenrigsministeriets regler.

Jeg kan i samme forbindelse oplyse, at indenrigsministeriet vil undersøge, om der kan skabes mulighed for udlevering af hjælpemidler og medicin fra sygehuset, hvor der er tale om alvorligt syge. Det initiativ finder jeg selvfølgelig er godt.

Hvis vi skulle indføre en fast økonomisk ydelse for pasning i hjemmet af mennesker i de sidste måneder af deres liv, rejser det efter min mening en række problemer af etisk og meget følelsesmæssig karakter.

I dette forslag har man ikke begrænset personkredsen, så vidt jeg kan se, til mennesker, der er døende, til mennesker, der kun har få måneder tilbage af deres tilværelse. Jeg må opfatte det på den måde, at det dækker en bredere personkreds. Det er i beslutningsforslaget nævnt, at man ønsker at få fastlagt nogle mere firkantede orlovsregler i det spørgsmål.

Det er helt klart, at nogle af enkeltelementerne vil jeg gå ind i en positiv vurdering af, men jeg synes, det er afgørende at slå fast – det er jo ikke første gang, vi drøfter plejeorlov, vi har drøftet det gennem mange år og også under tidligere regeringer – at vi hele tiden holder os for øje, at hele denne diskussion rejser nogle etiske og følelsesmæssige spørgsmål, som vi ikke bare kan overse. Det kunne selvfølgelig være fristende bare at sige: nu laver vi en fin, firkantet plejeorlov, der skal dække så meget som overhovedet muligt. Det mener jeg også vi skal undersøge mulighederne for. Jeg mener bare stadig væk, at vi i de vurderinger også må have nogle etiske og følelsesmæssige aspekter ind.

Jeg må forstå det på den måde, at forslagsstillerne vel ikke har ment, at de kunne pege på den løsning, mange af os har søgt efter i mange år.

Jeg vil opfordre til, at vi i forbindelse med behandlingen af dette forslag i udvalget i fælleskab prøver, om vi kan løse nogle af de problemer, et konkret lovforslag om en pleje-

orlovsordning ville rejse, om vi i fællesskab kunne prøve at få koncentreret den debat, der har været ført i mange år, med henblik på, om vi kunne komme frem til en ordning, der kunne tilbydes mennesker, der følte, at de gerne ville have mulighed for at passe deres syge eller døende i hjemmet.

Jeg ville foretrække, at vi gjorde det på den måde, at vi så det i sammenhæng med nogle af de mange lokale bestræbelser, således at der blev samklang mellem det centrale, det, vi gør herinde, og de lokale bestræbelser, der er i sving. Måske skal proceduren være den, at vi indhenter oplysninger om alle de bestræbelser, der er i gang lokalt, for at få mere fast grund under fødderne, hvis vi skulle lave en klar lovmæssig ordning vedrørende en plejeorlovsmulighed.

Joanna Rønn (S):

Formålet med beslutningsforslaget er at give stærkt plejekrævende personer mulighed for at blive passet i eget hjem i en periode, før de dør, eller i en periode mellem flere sygehusophold.

Vi finder det vigtigt, at der skabes mulighed for, at alvorligt syge mennesker og deres pårørende får adgang til at vælge, hvorledes livsafslutningen skal foregå, bl.a. om patienten ønsker at dø hjemme eller på hospital.

Derfor er det vigtigt, at de tilbud, der gives befolkningen om pleje, omsorg og behandling, er så fleksible som muligt, så de tilgodeser den enkeltes behov og ønsker. Der må være reelle valgmuligheder, og plejeordninger må altid opfattes som et tilbud til alvorligt syge og deres pårørende, som de kan vælge at tage imod eller lade være. Det er ikke tanken at tvinge nogle mennesker til at påtage sig en opgave, som de af den ene eller den anden grund måske ikke magter. For at valgmuligheden skal være reel, må de økonomiske og andre barrierer ryddes af vejen.

De fleste opfatter det i dag som en selvfølgelig, at der i forbindelse med hospitalsophold ydes medicin og hjælpemidler, pleje, omsorg og behandling. Det er socialdemokratiets opfattelse, at disse ydelser også skal kunne stilles til rådighed for alvorligt syge og døende, der opholder sig i eget hjem. Her mener vi ikke, at bistandslovens muligheder er helt tilstrækkelige.